

Κλάους Λαβί
Μαρία Βίνσιερτζ

Αντιγόνη Η ιστορία ενός διαζυγίου

Ιδέα θεατρικού έργου: **Μαρία Βίνσιερτζ**

Κείμενο: **Μαρία Βίνσιερτζ, Κλάους Λαβί**

Μετάφραση ποιήματος „Μαργαρίτες“ στα γερμανικά: **Σπύρος Παπαχρίστου, Laura-Eftychia** και **Σοφία Παπαχρίστου**

Μετάφραση γερμανικού κειμένου σε ελληνικό: **Μαρία Βίνσιερτζ, Ανθούλα Φοτάκι, Αναστασία Χαλεπούδη, Άννα Χαλεπούδη**

Επιλογή τραγουδιών: **Μαρία Βίνσιερτζ, Κλάους Λαβί**

Σκηνή 1^η

Η Έλενα μπαίνει στο σπίτι σιγομουρμουρίζοντας την μελωδία από το τραγουδι της Μελίνας „Τα παιδιά του Πειραιά“.

Ετοιμάζει το τραπέζακι του καθιστικού για την σημερινή γαμήλια επέτειο. Μετά ετοιμάζεται και η ίδια να υποδεχτεί τον άντρα της.

Τραγούδι: Μελίνα Μερκούρη „Ein Schiff wird kommen“ σε γερμανική μετάφραση

Επιστρέφει ο Χάγκεν από τη δουλειά

(Εκείνος ζυπνάει το πρώι και την αποχαιρετάει με ίδια λόγια, όπως κάθε πρωί σχεδόν.)

Χάγκεν: Θα αργήσω σήμερα. Έχω επαγγελματικό δείπνο.....Σ' αγαπώ.

(Εκείνη συμμαζεύει ακούγοντας μουσική.)

Τραγούδι: „All alone am I“ μετάφραση του „Μην τον ρώτας τον ουρανό“ Μάνος Χατζηδάκις

Έλενα: Γιατί,γιατί;.....Γιατί;

(Από τον καθρέφτη εμφανίζεται η Χορωδία φορώντας μάσκες)

Χορωδία: -Τι άλλο θέλεις;
-Τα έχεις όλα
-Δεν πίνει
-Δεν ξενοκοιτάζει
-Σας εξασφάλισε ένα όμορφο σπίτι.
-Τι άλλο θέλεις;Τί θέλεις παραπάνω;

Έλενα: Είπε ότι είμαι η γυναίκα της ζωής του. Με έφερε εδώ, στην πατρίδα του.

Χορωδία: Δεν σε πίεσε κανείς. Το έκανες με τη θέλησή σου.

Έλενα: Ναι, για να τον αγαπάω. Για να είμαστε και οι δύο ευτυχισμένοι. Υποσχεθήκαμε αμφοτέρωι να αγαπιόμαστε για μια ζωή.

Χορωδία: Πόσο αθώα είσαι!

Και για σένα ισχύει ό,τι για όλους. Το πρώτο έτος είναι ποίηση, τα υπόλοιπα είναι πεζογραφία.... Ποιά νομίζεις πως είσαι; Ολόκληρες γενιές έζησαν έτσι. Οι γυναίκες ήταν από πάντα το στήριγμα της οικογένειας.

Έλενα: Είμαι άορατη για εκείνον. Δεν με αγγίζει. Δεν με χρειάζεται.

Είμαι μόνη. Είμαι κουρασμένη.
Δεν μπορώ άλλο. Δεν θέλω άλλο!

Χορωδία: Ούς ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος μη χωριζέτω

Τραγούδι: „Ich bin dein Schutzengel“

Μετάφραση τίτλου: Είμαι ο φύλακας άγγελος σου.

(Εμφανίζεται ο φύλακας αγγελός της και την πηγαίνει στον καναπέ να ζαπλώσει)

Σκηνή 2^η

Η Ισμήνη και ο Κρέοντας εμφανίζονται από τον αρχαϊκό κόσμο.

Ισμήνη: Αντιγόνη, Αντιγόνη. Με φώναξες αδερφή μου; Μα τί τρέχει; Δείχνεις πως κάτι βράζει μες στο νου σου.

Αντιγόνη: Θα θάψω τον σύζυγό μου, κι ας γνωρίζω ότι ο Κρέον αυτό το πράγμα το παίρνει όχι έτσι απήφιστα. Όχι το αντίθετο, όποιος τολμήσει κάτι τέτοιο, θάνατος απ' του λαού τις πέτρες μες την πόλη τον περιμένει.

Ισμήνη: Μα αν είναι έτσι, ώ καυμένη μου, εγώ τί παραπάνω θα προστέσω αν ανακατευτώ είτε όχι;

Αντιγόνη: Σκέψου, αν θα μου συμπαρασταθείς κι αν θα συμπράξεις.

Ισμήνη: Σε ποιό κίνδυνο, τί λες; Τί έχεις βάλει με το νου σου;

Αντιγόνη: Αν δίπλα μου σταθείς, αν το χέρι μου αυτό βοηθήσεις.

Ισμήνη: Μα αλήθεια, θέλεις να πεις πώς θα τον θάψεις, κι ας απαγορεύεται αυτό στην πολιτεία;

Αντιγόνη: Η αγάπη με οδήγησε σε αυτόν και ακριβώς αυτή θα θάψω μαζί του. Μόνο στην Αγάπη είμαι πιστή και μόνο αυτή αφήνω να με καθοδηγεί. Αυτό είναι Το Θέλημα των Θεών και μονό αυτοί είναι ο Νόμος μου. Μόνο στους δικούς τους νόμους υπακούω γιατί αυτοί ισχύουν για τον καθένα το ίδιο, και για όλους από πάντα και εις τους αιώνες των αιώνων.

Ισμήνη: Συγχώρα με, αλλά δεν μπορώ να σε συμπαρασταθώ. Θα υπακούσω σ' αυτούς που κυβερνάνε. Δεν έχει νόημα να σηκώνεσαι πάνω από τις δυνάμεις σου, κανένα. Γιατί να θέλεις ότι ξεπερνά την δύναμή σου, είναι καθαρή τρέλα.

Αντιγόνη: Φέρνε εσύ αυτές τις προφάσεις, εγώ στέκομαι εδώ και δεν μπορώ να κάνω τίποτα άλλο από το να θάψω αυτό που εδώ πια και καιρό έχει πεθάνει.

Ισμήνη: Ω δυστυχία, τί φόβο που έχω για σένα.

Αντιγόνη: Αγωνία για μένα να μην έχεις. Στήριζε την δική σου μοίρα.

Ισμήνη: Μην πας τουλάχιστον κι αλλού να το πεις, μα κράτα κρυφό το σχέδιό σου, κι εγώ το ίδιο θα κάνω.

Αντιγόνη: Όχι! Διακύρηξέ το. Πιο πολύ θα σε μισήσω αν σωπάσεις, παρά αν το ανακοινώσεις σε όλον τον κόσμο.

Ισμήνη: Έχεις καρδιά θερμή για πράματα ψυχρά.

Αντιγόνη: Το ξέρω. Φτάνει που ξέρω πώς σε κείνους που πρέπει έτσι αρέσω.

Ισμήνη: Αν το πετύχεις! Μα εσύ ζητάς τ' αδύνατα

Αντιγόνη: Θα σταματήσω, όταν δεν θα έχω το κουράγιο .

Ισμήνη: Μα εξ' αρχής δεν πρέπει να κυνηγά κανείς τ' αδύνατα.

Αντιγόνη: Αν συνεχίσεις να μιλάς έτσι, θα' χεις το μίσος μου. Άσε με μένα και την ανοησία μου. Τίποτα τόσο τρομερό πια δεν θα πάθω, που να μην είναι ωραίος ο θανατός μου.

Ισμήνη: Έτσι που το βλέπεις πήγαινε. Αλλά να ξέρεις ασυλλόγιστη βαδίζεις. Για τους ανθρώπους όμως που αγαπάς, είσαι στ' αλήθεια ο άνθρωπός τους.

Η Έλενα βγάζει από πάνω της τον μανδύα.

Επιστρέφει ο σύζυγος της όπως συνήθως. Δίνει την τσάντα του στην Έλενα και κάθεται στον καναπέ. Αυτή κάθεται δίπλα του.

Έλενα: Θέλω να μιλήσουμε.

Εκείνος: Το κάνεις ήδη

Εκείνη: Πώς ήταν η μέρα σου;

Εκείνος: Μεγάλη. Πολύ μεγάλη μέρα.

Εκείνη: Και η δική μου δεν ήταν καλύτερη.

Παύση

Εκείνη: Γιατί δεν λες τίποτα;

Εκείνος: Γιατί δεν έχω κάτι να πω.

Εκείνη: Λείπεις όλη μέρα και δεν έχεις τίποτα να μου πεις;

Εκείνος: Σαν τί να πώ;

Εκείνη: Για παράδειγμα πώς είσαι.

Εκείνος: Έτσι κι έτσι

Εκείνη: Πώς νιώθεις;

Εκείνος: Κουρασμένος.

Εκείνη: Και; Τί πιστεύεις, εγώ πώς είμαι; *(Δεν της απαντάει, ούτε αντιδράει. Επαναλαμβάνει την ερώτησή της).*

Εγώ, τί νομίζεις, πώς είμαι εγώ;

Εκείνος: Πώς είσαι;

Εκείνη: Αυτό, ούτε που σε νοιάζει!

Παύση

Εκείνη: Εδώ είμαι!

Εκείνος: Εεε;

Εκείνη: Εδώ είμαι.

Εκείνος: Είπες κάτι;

Εκείνη: Εδώ είμαι.

Εκείνος: Παράξενο. Νομίζω ακούω φωνές. Είπες κάτι;

Εκείνη: Όχι, έπρεπε;

Εκείνος: Αν έχεις κάτι να πεις...

Εκείνη: Μπορείς καθόλου να με ακούσεις;

Εκείνος: Γιατί φωνάζεις έτσι;

Εκείνη: Για να με καταλαβεις καλύτερα.

Παύση

(Παίρνει το χέρι του και το τυλίγει γύρω από το λαιμό της. Αυτός απομακρύνεται.)

Εκείνος: Είναι αργά.

(Η Έλενα θέλει να κουρνιαώσει στην αγκαλιά του. Αυτός σηκώνεται να πάρει μία μπύρα και αυτή πέφτει στο κενό. Αυτός επιστρέφει και την βλέπει ακόμα ξαπλωμένη εκεί.)

Εκείνος: Πάνε στο κρεβάτι αν είσαι κουρασμένη.
Εκείνη: Κουράστηκα πια μαζί σου. Βαρέθηκα τη ζωή μου.
Εκείνος: Τί;
Εκείνη: Δεν με βλέπεις;
Εκείνος: Τί;
Εκείνη: Δεν με ακούς;
Εκείνος: Τί;
Εκείνη: Δεν με θέλεις;
Εκείνος: Μου φτάνει για σήμερα. Καληνύχτα αγαπητή μου. Πάω για ύπνο.
Εκείνη: Θα σ'αφήσω. Θα φύγω.
Εκείνος: Είμαστε παντρεμένοι. Το ξέχασες; Τίποτα δεν θα αλλάξει.

(Έρχεται ο φύλακας άγγελός της την σκεπάζει με τα φτερά του και την βάζει για ύπνο στον καναπέ.)
Σκοτάδι

(Τη νύχτα εμφανίζεται ο Κρέοντας.)

Κρέοντας: Τώρα εσύ. Εσύ που σκύβεις το κεφάλι χαμηλά. Τ' ομογεΐς ή τ' αρνιέσαι; Έκανες ότι έκανες;

Αντιγόνη: Το έκανα ναι. Τ' ομολογώ και δεν το αρνιέμαι.

Κρέοντας: Για λέγε μου κι όχι πολλά πολλά με συντομία. Το ξερεις πως έχει βγει πρόσταγμα που απαγορεύει τα όσα έκανες; Ο καθένας που θα το μάθει έχει το δικαίωμα να σε λιθοβολήσει. Κι όμως τόλμησες να παραβείς αυτούς εδώ τους νόμους!

Αντιγόνη: Ναι, γιατί δεν μου δωσε ο Δίας εμένα τέτοιες προσταγές, ούτε κανέναν άλλος θεός. Και ούτε που φαντάστηκα πως τα δικά σου τα προστάγματα έχουνε τόση δύναμη που να μπορείς, θνητός εσύ να ξεπερνάς τους άγραφους και τους απαρασάλευτους νόμους των θεών. Γιατί αυτοί δεν είναι μόνονα του σήμερα ή του χτες, μα ήταν από πάντα και μας παραδόθηκαν από αρχή και από παλαία και κανείς ποτέ δεν βρήκε ποτέ φάνηκαν. Ένα ξερω εγώ. Ότι χωρίς την Αγάπη κανέναν από αυτούς τους νόμους δεν θα γραφόταν. Για το χατήρι αυτών των νόμων, δεν έμελλε εγώ να φοβηθώ ενός ανθρώπου σκέψη και να σταθώ μπροστά στο δικαστήριο των Θεών.

Κρέοντας: Αλλά να ξέρεις οι χαρακτήρες οι σκληρότεροι, αυτοί είναι που πέφτουν. Κι άμα κοιτάξεις θα δεις το δυνατό το σίδερο μόλις ψηθεί στη φωτιά και κοκκαλώσει, να σπάει και να ραγίζει τις περισσότερες φορές. Και τα άγρια άλογα ημερώνουν με μικρό χαλινάρι. Και δεν πρέπει να είναι όλος ιδέα, όποιος είναι δούλος του άλλου.

Αντιγόνη: Τί θέλετε από μένα; Να με στείλετε στον Άδη, επειδή δεν υπακούω σε σας και στους σεβαστούς σας νόμους; Να υποταχθώ σε έναν άντρα και να σκλαβωθώ; Όποιος δεν θέλει την αγάπη μου δεν το αξίζει.

Κρέοντας: Θα σου πω κάτι. Πές ότι τίποτα από όλα αυτά δεν έχει ακόμα γίνει, κι αν μείνεις εκεί που είσαι, όλο αυτό ήταν μόνο ένας εφιάλτης.

(Ο Κρέοντας φεύγει.)

Έλενα: Ήταν όλα αυτά ένας εφιάλτης; Ένα κακό όνειρο ήταν όλα και τίποτα παραπάνω.

Από την πόρτα μπαίνει η Μαρία, φίλη της Ελένης.

Μαρία: Έλα, το χω! Είμαι η καλύτερή σου φίλη και θα σε βοηθήσω να λύσεις το πρόβλημα σου. Σου έφερα να διαβάσεις.

„Οι πέντε γλώσσες της Αγάπης“, „Αγάπα τον εαυτό σου και δεν έχει σημασία ποιόν θα

παντρευτείς“, „Τα 10 μυστικά της παντοτινής Αγάπης“, „Γιατί είσαι έτσι“, „Πώς να παραμείνεις σέξι“.

Ο καλύτερος τρόπος για να σώσετε την σχέση σας είναι να μιλάτε, να μιλάτε, να μιλάτε. Αυτό είναι το Α και το Ω. Πρέπει να καθήσετε μαζί του και να μιλήσετε για τα συναισθήματά του. Αλλά κι εσύ να του πεις τί σε απασχολεί, τί φοβάσαι και τί επιθυμείς.

Έλενα: Ο άντρας μου ανοίγει το στόμα του μόνο για να φάει.

Μαρία: Μην ξεχνάς όμως, να του μιλάς για τα συναισθήματά σου... Αυτό είναι εξίσου σημαντικό...

Έλενα: Όταν μιλώ για στα συναισθήματα στον άντρα μου, μου βάζει την πιστώτική κάρτα στο χέρι και μου λέει να πάω αλλού να καλύψω τις ανάγκες μου.

Δείξτου με με μια μικρή και ευγενικά χειρονομία, ή με μία έκπληξη, πόσο πολύ τον αγαπάς ακόμα.

Έλενα: Κάτι δεν κατάλαβες. Ο άντρας μου, ο ίδιος μου ο άντρας, με στέλνει έξω στον δρόμο να ικανοποιήσω τις ανάγκες μου.

Όταν ο σύντροφός σου μιλάει δύσκολα για τα συναισθήματά του, μπορείς να τον υποστηρίξεις δίνοντας εσύ το παράδειγμα. Μίλα ανοιχτά μαζί του και προσπάθησε με μερικές ερωτήσεις να τον βοηθήσεις να σου ανοιχτεί. Προσοχή: Μην έχεις μεγάλες προσδοκίες από την αρχή. Θέλει προσοχή.

Έλενα: Α, έτσι λοιπόν!

Μαρία: Θα σου εξηγήσω τί δεν πρέπει να κάνεις.

Μην ξεκινάς συζητήσεις μαζί του. Κουράζει αυτό τους άντρες.

Μην του υπόσχεσαι, ότι εσύ θα αλλάξεις.

Δεν αρκεί μόνο εσύ να θέλεις να κρατηθεί η σχέση ζωντανή.

Μην του λες τόσο συχνά ότι τον αγαπάς.

Μην προσπαθείς εσύ διαρκώς για την σχέση σας.

Και μην ρωτάς συνεχώς για συμβουλές φίλους και συγγενείς.

Έλενα: Τέλεια! Τα βιβλία μου τα φέρνεις αργά. Όλα αυτά τα έχω ήδη κάνει. Όλα λάθος τα έχω κάνει. Μήπως έχει καμιά συμβουλή τώρα τί κάνουμε; Τί μπορώ να κάνω τώρα;

Μαρία: Σώσε τη σχέση σου χωρίς λόγια. Retten sie ihre Beziehung ohne Worte.

Έλενα: Χωρίς λόγια; Τί να κάνω, να γδυθώ;

Τέλεια! Δεν ξέρω τίποτα παραπάνω απ' όσα ήξερα.

Μαρία: Αχ, καλή μου! Πάντα ήθελα να στο πω. Έτσι όπως κυκλοφορείς, καθόλου δεν μου κάνει εντύπωση που ο άντρας σου δεν έχει όρεξη να σε προσέξει.

Ελά, άσε με να σε φτιάξω, να σε περιποιηθώ.

Χορωδία: Επιτέλους παιδάκι μου, φτιάξτην λιγάκι.

Χορωδία: Τα μαλλιά παιδί μου, τα μαλλιά σου.

Χορωδία: Δεν έχει υπέροχα μαλλιά;

Χορωδία: Όχι, έτσι!

Χορωδία: Έλενα, άσε τα μαλλιά σου κάτω.

Χορωδία: Περισσότερο σικάτα.

Χορωδία: Ω, ναι, αυτό είναι!

Χορωδία: Υπέροχα.

Χορωδία: Χρειάζεσαι χρώμα παιδάκι μου. Περισσότερο χρώμα. Τίποτα καλύτερο απ' το χρώμα.

Κλάους Λαβί
Μαρία Βίνσιερτζ

Αντιγόνη **Η ιστορία ενός διαζυγίου**

Ουάου!

Χορωδία: Και τώρα τα χείλη. Τίποτα δεν είναι πάνω από τα χείλη. Κόκκινα χείλη, καλή μου. Χρειάζεσαι κόκκινα χείλη. Γιατί; Μα φυσικά για φίλημα.

Χορωδία: Τραγουδάει το τραγούδι „Κόκκινα Χείλη“ „Rote Lippen“

Βγαίνει η Έλενα με άλλα ρούχα.

Τραγούδι „Μια με θέλεις, μια με διώχνεις“ της Ζωζώς Σαπουντζάκη

Η Έλενα το χορεύει.

Μαρία: Λοιπόν, αν και τώρα ο άντρας σου δεν θέλει τίποτα από σένα, ε, κι εγώ δεν ξέρω τί να κάνω περισσότερο. Τα λέμε... Τηλεφώνησε με να μου πεις τα νέα.

Έλενα: Πιστεύετε ότι τώρα είναι ο άντρας μου έτοιμος να μου ανοιχτεί, να μου πει τί αισθάνεται;
Κοιτάει το ρολόι.

-Ερχεται σε λίγο ο άντρας μου. Μην του πείτε τίποτα.

Τραγούδι: Man`s World James Brown

Ανάβει ένα κερι

Εκείνη: Τί καλά που είσαι εδώ! Χωρίς σένα η ζωή μου θα ήταν άδεια.

Εκείνος: Παρεπιμπτόντως, άδειο. Θα μπορούσες να μου φέρεις άλλη μια μπύρα;

Χορωδία: Για πολύ, πολύ καιρό ακολουθούσα αυτούς τους παλιούς κανόνες πιστά. Μέχρι που κατάλαβα ότι ανταπόκριση δεν είχαν. Τίποτα δεν έπαιρνα πίσω, Έμεινα άδεια, ενώ ο σύντροφός μου απολάμβανε την αφοσίωσή μου γι' αυτόν. Η εξέδρα που τον τοποθέτησα ανέβαινε όλο και πιο ψηλά.

Κάθεται στον καναπέ με το μυαλό της μπερδεμένο τρώγοντας Μερέντα και πίνοντας κρασί.

Τραγούδι: „Fernweh“ Grönemeyer

Μετάφραση τίτλου: Έντονη επιθυμία για ταξίδι

Μάτια ανοιγοκλείνουν

Μάτια ανοιγοκλείνουν

Η γη είναι σε διαρκή κίνηση

Ποιός θα αντέξει περισσότερο.....

Χορεύει απελπισμένη στον ρυθμό της μουσικής.

(Κάθεται στον καναπέ και γράφει ένα ποίημα.)

Επιστρέφει ο Χάγκεν στο σπίτι χωρίς αυτή να τον καταλάβει. Τρομαγμένη κλείνει το τετράδιό της.

Χάγκεν: Τί συμβαίνει με σένα; Τί έχεις; Όλα καλά;

Έλενα: Είμαι κουρασμένη. Πάλι σχεδόν δεν κοιμήθηκα καθόλου.

Χάγκεν: Πήρες τα χάπια σου;

Έλενα: Όχι. Δεν χρειάζομαι χάπια. Εσένα χρειάζομαι.

Χάγκεν: Τότε μην σου κάνει εντύπωση που δεν μπορείς να κοιμηθείς.

Έλενα: Θέλω να μιλήσουμε Χάγκεν. Πρέπει να μιλήσουμε για εμάς.

Χάγκεν: Εγώ δεν θέλω να μιλήσω, αλλιώς ίσως εγώ μετά να μην μπορώ να κοιμηθώ.

Έλενα: Α, μάλιστα! Και θα πρέπει εγώ να καταπίνω για σένα τα χάπια.

(Πάει να φύγει από το δωμάτιο, το μετανιώνει και γυρνάει και του λέει μερικές φράσεις από το ποιήμα που μόλις έγραψε).

Μαργαρίτες Κείμενο: Μαρία Βίνσιερτζ

Σαν τις μαργαρίτες που μαδούσαμε παιδιά.

Μ αγαπάς...δεν μ αγαπάς...

Σαν τις μαργαρίτες που μαδούσαμε παιδιά

ένα-ένα τα χρόνια μου πέταλα μαδάω και πέφτουν κάτω

στα πόδια μου, στα πόδια σου μ ελπίδα να τα πιάσεις.

Χρόνια, τις λέξεις πέταλα τις πέρνει το αγέρι τις στροβιλίζει εδώ κι εκεί ψηλά και πάν χαμένες.

Ω, άσπρο περιστέρι.

Χρόνια, τα χρόνια μου πέταλα μαδάω,

λευκό μου περιστέρι, καρδιά μου κοριτσιίστικη

με ελπίδα

μήπως εσύ, ναι εσύ προλάβεις να τα πιάσεις πριν πέσουνε στο χώμα

και από απροσεξία,...Ναι το ξέρω!

Κατά λάθος από λάθος, κάτω από το παπούτσι σου, κάτω από τη σκληρή δερμάτινη σου σόλα βρεθούνε τσαλακωμένα.

Κι όλο τους το άρωμα και όλος ο χυμός τους ένα με το βρεγμένο χώμα θα γινούν

στη λάσπη βαθιά χωμένα.

Στο χώμα το Αιώνιο που θρέφει τους ζωντανούς και σκεπάζει τους νεκρούς.

Το Άγιο Αιώνιο Χώμα που σκεπάζει τους νεκρούς με όλα τους τα λάθη. Τα Λάθη που τα βλέπουμε και ζητούν Συγχώρεση όταν είναι πια πολύ-πολύ αργά.

Πριν πέσουνε λοιπόν στα πόδια σου τα χρόνια πεταλά μου, πιάστα σου λέω πιάστα!

Πριν γίνουνε ενοχλητική βρωμιά, λάσπη που σε βαραίνει.

Χρόνια, σαν πέταλα τα χρόνια μου μαδάω με κοριτσιίστικη ελπίδα, μήπως εσύ....

Χα, χα, χα.....κι αν όχι εσύ, γιατί όχι κάποιος περαστικός, μοναχικός.

Κρίμα δεν είναι να πάνε χαμένα; Τα γέλια, πειράγματα, τα χάδια, τα παιχνιδιάρικα φιλιά...οι Ευωδιές και οι απέραντες θάλασσες στο βάθος των ματιών.

Προσεχτικά με τα αδρά του χέρια τα πιάσει στον αέρα, πριν γίνουν χώμα, πριν γίνουν λάσπη, πριν γίνουν δάκρυ στεγνό στο ζαρωμένο (μου το) δέρμα.

Και με τα δυό του χέρια

και με τα δυό του μάτια

και με τα δυό του χείλη

τα στίψει, τα τα ρουφήξει, αδράξει τους χυμούς τους.

Αυτούς που δεν άδραξες εσύ γιατί δεν δεν είχες τον χρόνο μα ούτε και την θέληση.

Γιατί με έβαλες στο ράφι μαζί με τα άλλα τα σίγουρά τα αντικείμενά σου τα άψυχα τα πιο πολύτιμά σου

Μα εκείνα δεν πονάνε όταν δεν τα κοιτάζουνε κι όταν δεν τα μιλάνε.
Μα αυτά δεν ραγίζουνε όταν δεν τα αγγίζουν.
Μα εγώ, ραγίζω, ράγιζα όταν δεν με κοιτούσες.

Απόσταγμα τα χρόνια μας γεμίζουν το ποτήρι της Ζωής με θύμισες, μεθυστικό παλιό κρασί.
Κάθε μέρα Λαχτάρα κι Αγωνία. Κάθε μέρα Θλίψη Νοσταλγίας.
Κάθε χρόνος που περνά κομμάτι από την ζωή μου.
Αυτή που σου χάρισα σαν ήμουν κορίτσι, περισσότερι ελεύθερο κι επέλεξα Εσένα.

Εκείνος: Πού είσαι; Πού πήγες;
(Την ψάχνει αλλά δεν την βρίσκει.)
(Ο Κρέοντας τραβά την Αντιγόνη στην σκηνή)

Αντιγόνη: Θεε τίποτα περισσότερο από το να με σκοτώσεις, τώρα που με πιασες;

Κρέοντας: Εγώ τίποτα! Όσο έχω αυτό τα έχω όλα.

Αντιγόνη: Τί αργείς λοιπόν! Εμένα να ξέρεις δεν μ' αρέσει κανένα από τα λόγια σου και είτε και ποτέ να μην μ' αρέσει. Αλλά η τυρρανία ανάμεσα στα άλλα τα καλά έχει το δικαίωμα να κάνει και να λείει και ότι θέλει αυτή.

Κρέοντας: Μόνάχα εσύ τα βλέπεις έτσι.

Αντιγόνη: Και αυτοί τα βλέπουν, εξαιτίας σου όμως σφαλλούν τα χείλη τους.

Κρέοντας: Δεν ντρέπεσαι να σκέφτεσαι διαφορετικά από αυτούς;

Αντιγόνη: Οι νόμοι της Αγάπης, το λένε και οι θεοί, είναι πάνω απ' όλους τους άλλους.

Κρέοντας: Πού θα καταλήξουμε, αν ο καθένας ακολουθεί αυτό που του λείει η καρδιά του;

Αντιγόνη: Αχ, να σκοτώνετε μπορείτε, αλλά να όχι να δώσετε ξανά ζωή, όταν δεν το κάνει η Αγάπη που δεν είναι από σας, που εσείς δεν επινοείτε.

Κρέοντας: Πρόσεχε τα λόγια σου, δεν ξέρεις ποιόν έχεις μπροστά σου.

Αντιγόνη: Δεν είναι θεϊκά, όσα εσείς υποτιμάτε και άψυχα ονομάζετε; Είναι καλύτερη η φλυαρία σας, ο αέρας που αναπνέετε όχι; Οι αχτίδες του ηλίου, δεν είναι πολύτιμότερες αλλά είστε εσείς; Οι πηγές της γης και η πρωινή πάχνη ξεδιψούν τα δάση σας. Μπορείτε, ακόμα και αυτό να κάνετε;

Κρέοντας: Αλήθεια! Στον Όλυμπο εκεί επάνω να το ξέρεις, δεν θα μπορούεις ατιμώρητη να με επικρίνεις και να με υβρίζεις.

Χορωδία: Να, μπρος τις πύλες βγαίνει η Ισμήνη, για μια αγάπη αδερφική, με δάκρυα. Ένα σύννεφο που είναι πάνω από τα φρύδια της, το ξαναμμένο προσωπό της και τρέχει νεράκι στο όμορφο μάγουλο.

Κρέοντας: Εσύ οχιά κουλουριασμένη μες το σπιτικό μου, που μου ρουφούσες το αίμα μυστικά, και ούτε το ήξερα. Εμπρός θα μιλήσεις, θένα ομολογήσεις πως έλαβες και συ στην ταφή μέρος, ή θα ορκιστείς πως τίποτα δεν ξέρεις;

Ισμήνη: Ναι, το 'καμα, αν συμφωνεί και κείνη. Και πήρα μέρος και μοιράζομαι την κατηγορία., κι απάνω μου την ίδια ευθύνη παίρνω.

Αντιγόνη: Μα αυτό δεν θα σου το επιτρέψει η Δίκη, η Θεά της Δικαιοσύνης, ούτε εσύ θέλησες να ανακατευτείς, ούτε κι εγώ το δέχτηκα.

Ισμήνη: Μα σ' αυτές σου τις φουρτούνες τώρα δεν ντρέπομαι. Θα σου σταθώ σε αυτή την τρικυμία. Να κάμω της συμφοράς μαζί σου το ταξίδι.

Αντιγόνη: Όποια αγαπά μόνο με τα λόγια, εγώ δεν την αισθάνομαι για άνθρωπο δικό μου.

Ισμήνη: Σταμάτα, μην μ' ατιμάσεις αδερφή μου, μην μ' αφήσεις και δεν πεθάνουμε μαζί.

Αντιγόνη: Όχι, να μην πεθάνεις μαζί μου. Να μην κάνεις δικό σου ότι δεν άγγιξες. Φτάνει που πεθαίνω εγώ.

Ισμήνη: Και ποιά χαρά θα έχει η ζωή χωρίς εσένα;

Αντιγόνη: Τον Κρέοντα ρώτα, εκείνον νοιάζεσαι.

Ισμήνη: Μην με πληγώνεις έτσι, τί κερδίζεις.

Αντιγόνη: Πονάω κι αν σε περιγελώ, πονάω.

Ισμήνη: Ακόμη και τώρα θα μπορούσα εγώ κάπου να σε βοηθήσω να σου σταθώ;

Αντιγόνη: Σώσε τον εαυτό σου. Δεν σε ζηλεύω που γλυτώνεις.

Ισμήνη: Αλίμονο, δυστυχισμένη που ειμαι. Έμεινα έξω από την μοίρα σου.

Αντιγόνη: Ναι, γιατί εσύ διάλεξες να ζεις, εγώ να πεθάνω.

Ισμήνη: Μα σου εξήγησα γιατί. Δεν σου κρυψα τους λόγους.

Αντιγόνη: Εσύ σκέφτηκες σωστά γι αυτούς εδώ, εγώ για τους άλλους.

Ισμήνη: Κι όμως το φταίξιμό μας είναι ίσο.

Κρέοντας: Αυτές οι δυό έχουν χάσει το μυαλό τους. Η μια τώρα το έδειξε, η άλλη γεννήθηκε έτσι..

Ισμήνη: Ποτέ δεν μένει βασιλιά μυαλό σε όποιον δυστυχεί. Όχι, ποτέ! Το χάνει το μυαλό του.

Κρέοντας: Εσύ έχασες το δικό σου, όταν διάλεξες να κάνεις το κακό μαζί με τους κακούς.

Ισμήνη: Και τί ζωή θα κάνω μόνη μου χωρίς αυτή εδώ;

Κρέοντας: Μην ξαναπείς αυτήν εδώ, γιατί αυτή, δεν υπάρχει πια.

Ισμήνη: Μα θα σκοτώσεις όμοιό σου;

Αντιγόνη: Κάνε καρδιά. Εσύ ζεις, μα εμένα η ψυχή μου έχει πεθάνει από καιρό για να κάνει το χρέος της στους πεθαμένους.

Χορωδία: Όπως φαίνεται έχει αποφασιστεί ο θάνατός της.

(Ο Κρέοντας αποχωρεί, η Ισμήνη τον ακολουθεί φωνάζοντάς τον. Η Αντιγόνη μένει πίσω.)

Αντιγόνη: Αυτός ο μανδύας, αυτό το βραδινό πανωφόρι, που κάθε νύχτα με σκεπάζει και με γαντζώνει στις παλιές ρίζες των προγόνων μου. Δεν το χρειάζομαι πια. Εσύ μου έδινες παρηγοριά, προστασία και αγάπη τις δύσκολες μέρες, με αυτά θέλω να ζω στο μέλλον. Μου επιτρέπεις;

Τίτλος τραγουδιού: Halt dich an deiner Liebe fest Wir sind Helden

Μετάφραση τίτλου: Κρατήσου, από την αγάπη για σένα.

Όταν κανείς δεν είναι δίπλα σου, όταν σκέφτεσαι ότι κανένας δεν σε ψάχνει και όταν εσύ το ταξίδι για την άλλη πλευρά, το έχεις ίσως ήδη κλείσει....

(Μπαίνει εκείνος στο σπίτι χωρίς αυτή να τον καταλάβει. Την βλέπει πάλι να χορεύει...)

Χάγκεν: Τί συμβαίνει με σένα; Έχασα κάτι;

Έλενα: Θέλω διαζύγιο.

Χάγκεν: Γιατί;

Έλενα: Γιατί δεν με κοιτάς, γιατί δεν με φροντίζεις, γιατί δεν με αγγίζεις. Γιατί δεν σου λείπω. Δεν σε εμπνέω σαν γυναίκα. Ίσως με κάποια άλλη γυναίκα να γίνεις πιο ευτυχισμένος.

Χάγκεν: Δεν είμαι χαζός. Είδα πιο μπροστά τον αδερφό σου. Είναι πρότυπο ωραίου άνδρα. Είδα τους γονείς σου, είναι υγιέστατοι. Είδα και την γιαγιά σου. Παρά την ηλικία της είναι υγιής και πολύ εργατική. Και συ, είσαι όμορφη, ευγενική και υπάκουη.

Έλενα: Τί απάντηση είναι αυτή; Με αυτά τα κριτήρια με διάλεξες; Τί είμαι για σένα; Μια εισαγόμενη μητέρα;

Τελική Σκηνή

Ερχεται η Χορωδία πίσω από τη κουρτίνα και φοράνε στην Έλενα το μανδύα παρά την θέλησή της.

Αντιγόνη: Αυτός ο μανδύας δεν μου ταιριάζει άλλο. Με πνίγει.

Χορωδία:

- Μην διαταράξεις την οικογενειακή γαλήνη
- Τι σόι μάνα είσαι εσύ;
- Θέλεις να στερήσεις την οικογένεια από τα παιδιά σου
- Τί θες απ' τη ζωή σου;
- Γιατί είσαι αγάριστη;
- Έχεις τα πάντα
- Τέτοια τύχη σαν τη δική σου, λίγες γυναίκες έχουν στον κόσμο
- Σκέψου το καλά
- Τί θα πει ο κόσμος;
- Ποιός θα σε θέλει εσένα;
- Ατιμάζεις τους προγόνους σου
- Θα είσαι απόκληρη της κοινωνίας
- Έλα στα λογικά σου
- Παράτα τον εγωισμό σου
- Καταστρέφεις τη ζωή σου
- Αν αγαπάς πραγματικά τα παιδιά σου, δέξου το πεπρωμένο σου και η ζωή θα σου το ανταποδώσει
- Καθοδήγησε με σύνεση την οικογένειά σου, έτσι όπως οι προγονοί σου διαφορετικά θα είσαι έρμαιο καθενός και θα σε κάνει ότι θέλει
- Χωρίς προστασία, φτερό στον άνεμο

Κρέοντας: Επιτέλους, είναι μακριά στον θολωτό τον τάφο. Όπως ακριβώς το είχα πει. Μόνη κι έρημη να την αφήσετε, είτε επιθυμεί να πεθάνει, είτε αν θέλει να συνεχίσει να ζει μέσα στο τάφο σε άθλιες συνθήκες κάτω από αυτό το ταβάνι. Όσον αφορά αυτό το κορίτσι, εμείς είμαστε καθαροί. Μόνο εδώ επάνω, της απαγορεύεται στο μέλλον να ζει μαζί μας..

Τραγούδι: Mercedes Sosa „Garcia a la Vida“ μετάφραση, „Ευχαριστώ την Ζωή“

ΤΕΛΟΣκαι η ζωή συνεχίζεται